

[Arbejdsministeren]

des heller ikke besvare det rejste spørgsmål i dag.

Men vil gerne sige til hr. Waldorff, at jeg deler hans synspunkt, nemlig at det er en vigtig undersøgelse, der her er indledt, og at vort generelle synspunkt er et så positivt samarbejde med forskningen vedrørende arbejdsmiljøproblemer som overhovedet muligt. Men inden jeg tager stilling i den konkrete sag, er det nødvendigt at høre arbejds-tilsynets vurdering af sagen.

Waldorff (VS):

Jeg vil gerne sige tak for svaret og specielt for den principielle støtte til, at der er et samarbejde imellem arbejdsmiljømyndighederne og de forskere, som jo i mange tilfælde har bedre muligheder for at lave netop konkrete undersøgelser af, hvordan arbejdsmiljøet påvirker folk; den principielle holdning hilser jeg med tilfredshed.

Jeg kan ikke selv se, at det skulle være særlig vanskeligt eller særlig tidkrævende at få afgjort en sådan klagesag. Det juridiske ser i hvert fald ikke ud til at kunne volde de store problemer, men det kan være, der er en del administrative problemer forbundet med overhovedet at få afviklet en sådan klagesag.

Endelig vil jeg spørge arbejdsministeren, om han ud fra den principielle holdning, at noget sådant er ønskværdigt og følgelig altså også noget, man gerne skulle have i gang hurtigt, vil prøve at fremskynde sagen og vil orientere arbejdsmarkedsudvalget om såvel behandlingen af sagen som udfaldet af den.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Ja, det vil jeg gerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 867

3) Til *arbejdsministeren* af:

Kurt Hansen (VS):

»Hvad agter ministeren at foretage over for den omfattende sortlistning af arbejdere, der finder sted fra mange virksomheders side og med arbejdsformidlingen som administrator af denne sortlistning?«

Skriftlig begrundelse

I marts stillede jeg arbejdsministeren et spørgsmål til skriftlig besvarelse om B&W-ledelsens sortlistning af 52 tidligere ansatte. Denne sortlistning skete under medvirken af arbejdsformidlingen ved, at arbejdsformidlingen forelagde navne på 180 arbejdsløse for B&W-ledelsen. Så kunne B&W-ledelsen jo bare udvælge, hvem de ville ansætte, og tilsvarende, hvem de ikke ville ansætte. Arbejdsministeren svarede i vage og henholdende vendinger, og konkluderende afviste han på det nærmeste, at der er tale om sortlistning: »Efter det således oplyste er der ingen baggrund for at antage, at arbejdsformidlingens fremgangsmåde i denne sag har haft andre formål end at sikre B&W den bedst kvalificerede arbejdskraft.«

Dette har fuldmægtig i arbejdsdirektorets 4. kontor Poul Henrik Glasius samt kontorchef Palle Lenzing, så vidt jeg kan tolke, en anden opfattelse af – citat fra Nyt fra Arbejdsdirektoratet, nr. 3, april 80: »Det er egentlig en naturlig sag for AF at forelægge arbejdsgiveren navnene på dem, man kan tænke sig at anvise, for så længe arbejdsgiveren kan lede og fordele, kan AF ikke presse en ansættelse igennem«, erklærer fuldmægtig i ADs 4. kontor, formidlingskontoret, Poul Henrik Glasius. Kontorchef Palle Lenzing tilføjer: »Hvis en arbejdsgiver siger: »Hansen vil vi altså ikke have«, kan vi lige så godt lade være med at forsøge at få Hansen ansat. Det ville være spildt ulejlighed. Sortlistningen er da også accepteret af de faglige organisationer, indtil blæsten om B&W opstod.«

Kontorchef Palle Lenzing: »Hele problemet udspringer tilsyneladende af brevene sendt til de arbejdssøgende. Alt det andet foregår daglig på AF-kontorerne. Masser af virksomheder sortlister tidligere ansatte, og det erfarer AF daglig, når man diskuterer formidling med arbejdsgiverne.«

Disse citater viser med al ønskelig tydelighed, at den daglige sortlistning er meget omfattende, og at AF deltager i sortlistningen.

Kurt Hansen (VS):

»Arbejdsformidlingen har til opgave som et neutralt, landsomfattende system at foretage vederlagsfri formidling af kontakten mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere.«

Det var et citat fra formålsparagraffen i arbejdsløshedsloven. VS har altid afvist, at